

Szigeti Magyarság - Online

Island Hungarians - Newsletter - Online Version

2008. július-augusztus - July-August, 2008

VALÓRA VÁLTOTT ÁLMOK VICTORIÁBAN - A KÖZÖSSÉGI SZELLEM KIEMELKEDŐ ASSZONYA

A közösségért végzett önkéntes munka bizonyos esetekben a hálátlanság érzését váltja ki a teljesítőjéből. Ez nagyrészt azért van így, mert az altruista módon társadalmi munkát végzőnek szüksége van bizonyos erkölcsi elismerésre, munkája hasznos mivoltának megbecsülésére a csoport tagjai részéről. Ha a méltatás nem történik meg, akkor a jószándékból végzett munka öröme elmarad és ez könnyen az eredménytelenség, hiábavalóság benyomását kelti a közösségért tevékenykedőben. Ha azonban van született pozitív hite, ha képes egyfajta önmegtartóztatásra, ha végcéljaként szerényen csak keveset tekint a saját részének a végeredményből, abban az esetben valószínű, hogy kollektív, társasági szelleme nehezen rendíthető meg. Ennek a csodálatos közösségi alkatnak egy kimagasló helyi képviselőjét, Kővér Kati-t mutatjuk be az alábbiakban.

Kati több mint fél évszázada él családjával Victoriában. Őt is az 56-os forradalom végzetes kimenetele sodorta ide, a Csendes-óceán partjára, férjével, Ferivel együtt. Hat hónapi olaszországi tartózkodás után jutottak Kanadába, de közben, olaszországi otltétük alatt örök hűséget esküdtek egymásnak. Méghozzá nem is akárhol, hanem a hét dombra épült fővárosban, Rómában, a Vatikánhoz tartozó, a világ egyik legszebb és legnagyobb székesegyházában, a Szent Péter Bazilikában. Az akkori olasz törvények nem tették lehetővé külföldiek házasságkötését az országban, ezért mentek Katiék az öntörvényű pápai államba. Az eltelt évtizedek azt tanúsítják, hogy örök hűséget fogadni az örök városban valóban örökké tartó házasságot eredményezhet.

Változatos, színes kanadai élettörténetük Brentwood Bayben, egy virágkertészetben kezdődött. Habár nem jelentett leányálmot az üvegház 40-45 C°-os állandó melegében gondozni a virágokat, ők töretlen akarattal, szívós kitartással haladtak kitűzött céljaik felé. - Egyáltalán nem volt könnyű az új hazában előről kezdeni az életet. Mindenfajta lehetőséget, még a szokatlan, nehéz fizikai munkával járó is, ki kellett használni a boldoguláshoz - meséli, ma már egy jó adag nosztalgiával a szavaiban, Kati. Két év dolgos és törekvő fáradozása eredményeképpen sikerült is egy kis pénzt megtakarítaniuk, elegendőt ahhoz, hogy jelzálogkölcsönből házat vehessenek, csaknem egy hektárryi termőfölddel.

Találékonyaságukra és vállalkozó kedvükre jellemző, hogy az eredetileg textiltechnikusi és könyvelői képesítéssel rendelkező, Budapestről néhány éve érkezett fiatal házaspár itt most csirkefarm létesítéséhez látott hozzá. A kétezer baromfi nevelése gondokkal, vesződéssel és abszurd eseményekkel is tarkítva volt. Egyszer többek között megtörtént, hogy fűtési hiba folytán a világos tollú jércék fekete koromtól borítva bújtak reggelre elő óljaikból, Kati és Feri nem kis megrökönyödésére. Nem is beszélve a tollazatuk tisztítására fordított időről.

Aztán jött a rézbánya, Jordan Riverben, mialatt másodállásban egy osztriga farmon is dolgoztak. Végül, a 60-as évek közepétől Victoriába költöztek, amikor Feri a városi önkormányzatnál kapott állást. Kati meg később elindította saját kozmetikai szalonját, amit sok-sok éven át sikeresen vezetett. Fiuk Tamás és unokájuk Devin is ebben a városban él.

Mindketten huzamos évtizedek óta szorgos és tevékeny tagjai a Victoriái Magyar Társaságnak s az évek során a klub elnöki pozícióját is betöltötték. Kati úgy tekint a helybeli magyarok mint közösségi életük ösztönző erejét, álmaik megvalósítóját. Hiszen nem egy vágyuk, tervük beteljesülése neki köszönhető. Elég csak a három évvel ezelőtt megnyitott kultúrközpontot említeni, melynek létrehozásában sarkallatos szerepe volt, az épületrész megvételétől egészen annak felújításáig.

Még most is eszembe jut az az emlékezetes pillanat, mikor vezetőségi tagként én is jelen voltam a tervrajzok szemrevételezésénél és a költségek csökkentésével kapcsolatban a kanadai építész-tervező a konyha elhagyását javasolta Katinak. Ő a világ legtermészetesebb módján, barátságosan jelentette ki:

- Uram, ön nem ismeri a magyarokat. Itt minden mást ki lehet hagyni a tervekből, de a konyhát azt nem!

Sorra venni is nehéz azt a rengeteg feladatot, melyet honfitársai, barátai és ismerősei érdekében vitt véghez hosszú és gazdag életútja során. S mindezt tette olyan önfeláldozó módon amiről csak a legmagasabb fokú dicséret és nagyrebecsülés hangján lehet szólni.

Neve az utóbbi évtizedekben egybeolvadt a victorai magyar társaskörrel. Alig találni olyan összejövetelt, megmozdulást ahol hozzájárulásával, végtelen segítőkészségével, jótanácsaival ne vállalt volna fontos részt. Búbajos személyisége, örökifjú arca és állandó mosolya minden lelket felvidít, jókedvre serkent. Legyen az lángossütés, piknik, filmvetítés, irodalmi előadás, emlékünnep, énekkar, sütemények készítése, újságcikkek írása, Victoriába érkező vendégművészek elszállásolása – rá mindig, mindenütt számítani lehet.

Hogy is valósulna meg nélküle például az itteni, őszi mezőgazdasági vásár egyik legnépszerűbb készítményének, a lángosnak a sütése? Nem kis kötelezettség megrendezni erre a magyar különlegességre százával sorbanálló tömeg zavartalan kiszolgálását. A tészta és a többi kellék megrendelése, az önkéntes segítők két műszakra való beosztása, besegítés a sütésnél, árusításnál, pénzügyi elszámolás, hivatali dolgok, takarítás intézése – ezen teendők nagy része mind, mind Katira hárul. Mindezek mellett vacsorás estjeink sem képzelhetők el az általa házilag sütött ínycsiklandó sütik, édességek nélkül.

Hihetetlen energiával szervez, ügyeket rendez, igazgat s közben természetesen családjáról sem feledkezik meg. Ebben a hatalmas társadalmi aktivitásban egyik fő, áldozatkész segítője férje, Feri, aki lépten-nyomon, készenlétben állva várja Kati eligazításait, vagy elnézően veszi tudomásul a néha késő esti órákba hajló tennivalók befejezését. - Most már tényleg ideje hazaindulni, mert szegény Feri biztosan idegeskedik miattam - szokta mondani jellegzetes női hangján egy hosszúra sikerült gyűlés végén. Önzetlen, odaadó munkájának méltánylásaként a kör vezetősége 2005-ben tiszteletbeli tagságra szóló oklevéllel tüntette ki, 2006-ban pedig ott volt a neve az év kiemelkedő asszonya címmert vetélkedők városi döntőjében, ötvenhét jelölt között. Ahogy akkor Miska János írta róla: Ő a mi saját, kiemelkedő asszonyunk.

Másik számottevő ténykedése az 56-os forradalom ötvenedik évfordulója megünneplésének megvalósításában volt. Nagyszerű irányítása révén egy igazán emlékezetes programmal, telt ház előtt adtunk tiszteletet eme nevezetes emléknapunknak. Nemrégiben pedig az '56-os Magyarok Világszövetségének Elnöksége a Gloria Victis 1956-2006 ezüstérmével jutalmazta.

Egyesületünk rendezvényei új klubházunkban mindig jól megszervezett, otthonos hangulatban zajlanak le. Kövér Kati jelenléte, a tagsághoz fűződő közvetlen, baráti viszonya és nem utolsósorban vidám, megragadó természete biztosítja ezt a légkört. Derűs, támogató hozzáállásával mindenkit buzdít, lelkesít, bátorít. Kétségtelül Ő a mi társaskörünk, s a victorai magyarság kivételes asszonya!

Fias György